

ผลของชนิดบรรจุภัณฑ์ต่อคุณภาพของเกรสรบัวหลวงอบแห้ง

Effect of Packaging Types on Quality of Dried Lotus Stamens

อินทิรา ลิจันทร์พร* และ ภูรินทร์ อัครกุลธร

Intira Lichanporn* and Purin Akkarakultron

สาขาวิชาศรีศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

Division of Food Science and Technology, Faculty of Agricultural Technology, Rajamangala University of Technology Thanyaburi, Thanyaburi, Pathumthani 12110, THAILAND

*Corresponding author e-mail: intira_l@rmutt.ac.th

ARTICLE INFO

Article history:

Received: 5 August, 2020

Revised: 21 September, 2020

Accepted: 6 November, 2020

Available online: 21 February, 2021

DOI: 10.14456/rj-rmutt.2021.9

Keywords: lotus stamen, packaging, dried, color

ABSTRACT

Dried lotus stamen was placed in different types of plastic bag including polypropylene (PP bag), PP bag with a moisture absorber (PP bag+MA), vacuum bag and aluminum foil zipper bag (AF bag) to maintain quality of dried lotus stamen. All samples were moved to store at 30°C for 6 months. The color, moisture, antioxidant activities, carotenoid and odor of dried lotus stamen were determined. The results showed that the visual quality for the lotus stamen inside the four types of bags decreased continuously throughout of the storage period. The lotus stamen packaged in both vacuum bag and AF bag significantly had a better color of L* (37.57 and 41.57), a* (18.69 and 17.92) and b* (33.96 and 29.33), moisture content (4.55% and 4.05%), antioxidant (37.61 and 33.14%) and carotenoid content (40.51 and 40.00 mg/L) than PP bag and PP bag+MA. It was found that on the six month of storage, the lotus stamen inside the vacuum and AF bags had normal odor. On the other hand, the acceptable of odor for the produced packaged in the PP bag and PP bag+MA were not different and were unacceptable after storage for five months because of lotus stamen were odorless. At the end of six month storage period, the lotus

stamen packed in PP bag significantly had the lowest L*, antioxidant and carotenoid content. However, qualities of sample in vacuum bag and aluminum foil significantly had showed antioxidant and carotenoid content more than plastic bag PP. The lotus stamens are rich in antioxidant and carotenoid content which makes them healthy, nourishing and also important ingredient in the food industry.

บทคัดย่อ

เกรสรบัวหลวงอบแห้งบรรจุในถุงพลาสติกใส (โพลีพโอลไฟรีน; PP) ถุงพลาสติกร่วมกับสารดูดซับความชื้น ถุงสูญญากาศ และถุงอะลูมิเนียมฟอยล์เพื่อรักษาคุณภาพของเกรสรบัวหลวงอบแห้ง ตัวอย่างทั้งหมดเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส นาน 6 เดือน วิเคราะห์ค่าสี ความชื้น สารต้านอนุมูลอิสระ (Antioxidant) แครอทีนอยด์ และกลิ่นของเกรสรบัวหลวงอบแห้งพบว่าคุณภาพของเกรสรบัวหลวงในภาชนะบรรจุทั้ง 4 ชนิดลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดอายุการเก็บรักษา เกรสรบัวหลวงทั้งในถุงสูญญากาศ และอะลูมิเนียมฟอยล์มีสีค่าความสว่าง (37.57 และ 41.57) ค่าสีแดง (18.69 และ 17.92) และค่าสีเหลือง (33.96 และ 29.33) ความชื้น (ร้อยละ 4.55 และ 4.05) สารต้านอนุมูลอิสระ (ร้อยละ 37.61 และ 33.14) และแครอทีนอยด์ (40.51 และ 40.00 มิลลิกรัม/ลิตร) ดีกว่าถุงพลาสติกใส และถุงพลาสติกร่วมกับสารดูดซับความชื้น การเก็บรักษาเป็นระยะเวลา 6 เดือนเกรสรบัวหลวงในถุงสูญญากาศและอะลูมิเนียมฟอยล์มีกลิ่นปกติ ในทางตรงข้ามการยอมรับด้านกลิ่นของผลิตภัณฑ์ในถุงพลาสติกใสและถุงพลาสติกร่วมกับสารดูดซับความชื้นไม่มีความแตกต่างกันและไม่ได้รับการยอมรับหลังเก็บไว้ 5 เดือน เนื่องจากไม่มีกลิ่นของเกรสรบัวหลวง ในเดือนที่ 6 เกรสรบัวหลวงในถุงพลาสติกใสมีค่าความสว่าง สารต้านอนุมูลอิสระและแครอทีนอยด์ต่ำที่สุดอย่างไรก็ตามคุณภาพของตัวอย่างในถุงสูญญากาศ และอะลูมิเนียมฟอยล์แสดงสารต้านอนุมูลอิสระ และแครอทีนอยด์มากกว่าถุงพลาสติกใสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกรสรบัวหลวงที่มีสารต้านอนุมูลอิสระ และแครอทีนอยด์นี้จะช่วย

ให้สุขภาพดี บำรุงร่างกายและยังเป็นส่วนผสมที่สำคัญในอุตสาหกรรมอาหาร

คำสำคัญ: เกรสรบัวหลวง บรรจุภัณฑ์ การอบแห้ง สี

บทนำ

บัวหลวง (*Sacred Lotus*) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Nelumbo nucifera* Gaertn. เป็นพืชน้ำมีเหง้าอยู่ใต้ดิน ใบเดี่ยวค่อนข้างกลม แผ่นใบชูเหนือน้ำ ก้านใบแข็ง ออกดอกเดี่ยวชูขึ้นเหนือน้ำ ดอกสีชมพูถึงชมพูเข้มและสีขาว เกรสรบัวหลวงมีเหลืองจำนวนมากติดอยู่รอบฝักบัวรูปกรวย ผลรูปกลมรีจำนวนมากอยู่ ในฝัก (1) หลาย ๆ ส่วนของบัวหลวงมีการนำมารีโภค เช่น เมล็ดบัวรสชาติหวานมัน นำมานำกวนหรือโรยบนหน้าข้นหม้อแกง รากบัวเชื่อมหัวหรือต้มน้ำตาล ทำน้ำรากบัวแก้วร้อนใน ยำกลีบบัวหรือยาเกรสรบัวหลวง เป็นต้น นอกจากนี้บัวหลวงยังนำไปใช้เป็นสมุนไพรซึ่งสามารถใช้ประโยชน์ได้เกือบทุกส่วนทั้งเกรสรากลีบดอก เมล็ด ตีบัว ใน ราก และเหง้า คนไทยสมัยโบราณใช้เกรสรบัวหลวงเข้าเครื่องยาไทยในพิกัดเกรสรากทั้งหัว เกรสรากทั้งเจ็ด และเกรสรากทั้งเก้า และนิยมใช้กันจนมาถึงปัจจุบัน (2) เกรสรบัวหลวงมีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระ (3) และฤทธิ์ในการยับยั้งเอนไซม์อะซิติโลโคเลนอสเทอเรส (Acetylcholinesterase; AChE) ซึ่งอาจส่งผลในการป้องกันการเกิดโรคอัลไซเมอร์ได้ (3) ส่วนกลีบดอกบัวหลวงมีฤทธิ์ลดระดับไขมันและน้ำตาล ในเลือดที่เปลี่ยนแปลงไปตามอายุที่มากขึ้น และสามารถลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ (4) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาของส่วนอื่น ๆ ของบัว

หลวง เช่น เหง้ามีฤทธิ์ลดไข้ แก้ร้อนใน แก้อักเสบ (5) และใบมีฤทธิ์ในการลดความอ้วน (6) เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยในหลอดทดลองและสัตว์ทดลองเท่านั้น สำหรับเกรสรบัวหลวงซึ่งมีการนำมาใช้ประโยชน์ในด้านเครื่องยามากที่สุด มีการทดสอบความเป็นพิษพบว่าไม่ก่อให้เกิดความผิดปกติใด ๆ (7) ซึ่งขนาดที่ใช้เข้าเครื่องยาตามตำรับยาไทยต่าง ๆ ไม่ก่อให้เกิดความเป็นพิษ เกรสรบัวหลวงมีสารประกอบทางเคมีตามธรรมชาติที่เรียกว่า อัลคาลอยด์ มีฤทธิ์ต้านการก่อภัยพันธุ์ของดีเอ็นเอ ส่งเสริมการทำงานของเอนไซม์ ทำลายสารพิษ มีฤทธิ์ลดน้ำตาลในเลือดและบำรุงหัวใจ ซึ่งอัลคาลอยด์เป็นสารธรรมชาติที่พบได้ในสิ่งมีชีวิตหลายชนิด รวมถึงแบคทีเรีย รา (เห็ด) พืช (เช่น มะเขือเทศ และมันฝรั่ง) และสัตว์ (สัตว์มีเปลือกจำพวกปู ぐ้วย หอย) อัลคาลอยด์หลายชนิด สามารถนำมาทำให้บริสุทธิ์ ด้วยการสกัดโดยใช้กรดซัลฟูริกและไฮดรօคลอริก อัลคาลอยด์มีคุณสมบัติเป็นพฤกษาเคมีที่ใช้เป็นยารักษาโรคและยาระงับความรู้สึกเฉพาะที่

ปัจจุบันเกรสรบัวหลวงถูกพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชา โดยการนำไปอบแห้งที่อุณหภูมิประมาณ 50 องศาเซลเซียส ระยะเวลาประมาณ 2-4 ชั่วโมง จากนั้นอาจบดละเอียด หรือบรรจุใส่ถุงพลาสติกเพื่อจำหน่ายทั้งแบบส่งและปลีกซึ่งสามารถเก็บไว้ได้นานหลายเดือน โดยการเก็บรักษาในถุงพลาสติกส่งผลต่อกุณภาพของเกรสรบัวหลวงเนื่องจากมีสีที่เปลี่ยนไปจากวันแรกที่เก็บรักษา คุณภาพที่สำคัญของชา ได้แก่ สี กลิ่นรสและคุณค่าทางโภชนาการซึ่งมีผลต่อการยอมรับของผู้บริโภคชา (8) การเสื่อมเสียคุณภาพของชาเมี้สาเหตุที่สำคัญจากการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของกรดไขมันไม่อิมตัว วิตามินซี วิตามินอี สารประกอบแครอทีนอยด์ (Carotenoids) และสารประกอบฟลาโนโนയด์ ทำให้เกิดกลิ่นผิดปกติ (Off – flavor) ที่ไม่พึงประสงค์ในชา และส่งผลต่อกุณค่าทางโภชนาการที่ลดลงในชา อบแห้งและรวมถึงการเกิดปฏิกิริยาสีน้ำตาลโดยเอนไซม์ พอลีฟีโนโลออกซิเดส (Polyphenoloxidase) ของสารประกอบพอลีฟีโนโลออกซิเดส และสารเสียคุณภาพเหล่านี้

ของชาอบแห้งมีสาเหตุมาจากการหล่ายปัจจัย ได้แก่ แสง ความชื้นในอาหาร ความชื้นสัมพัทธ์ อุณหภูมิระหว่างการอบส่งและวางจำหน่าย ก้าชออกซิเจน เวลาและการดูดซับกลิ่นของชา นอกจากนี้ชาอบแห้งที่ผ่านกระบวนการผลิตแล้วยังคงมีสารประกอบแครอทีนอยด์ คลอโรฟิลล์ วิตามินซี และกรดไขมันอิสระเหลืออยู่รวมถึงสารประกอบพอลีฟีโนโลและเอนไซม์ต่างได้แก่ เอโนไซม์เปอร์ออกซิเดส และพอลีฟีโนโลออกซิเดสทำให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีเนื่องจากเอนไซม์เหล่านี้และปฏิกิริยาอ๊อโตออกซิเดชัน (Autoxidation) เกิดกลิ่นรส และสีของชาที่ผิดปกติ (9)

จากปัญหาการเสื่อมคุณภาพของชาอบแห้งที่กล่าวมา การกำจัดก้าชออกซิเจนภายในบรรจุภัณฑ์และการฉลุยการแพร์ปั่นของก้าชออกซิเจนเข้ามายังภายในบรรจุภัณฑ์ จึงเป็นแนวทางในการยืดอายุการเก็บรักษา ผลิตภัณฑ์อบแห้งได้ โดยบรรจุภัณฑ์ที่นิยมใช้กับผลิตภัณฑ์อาหารแห้งควรทำการทำจากวัสดุที่ป้องกันการซึมผ่านของความชื้นและออกซิเจนได้ดี (10) ถุงพลาสติกใส่โพลีพโพรีน และถุงอลูมิเนียมฟอยล์ มีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการนำมาทำภาชนะบรรจุอาหารแห้งเนื่องจากถุงโพลีพโพรีนเป็นบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่มีความใสและป้องกันความชื้นได้ดีบางส่วน แต่การป้องกันอากาศซึมผ่านไม่ได้มาก การใช้งานของถุงโพลีพโพรีนกับผลิตภัณฑ์อาหารมักใช้บรรจุอาหารร้อน บรรจุผักและผลไม้ และใช้ทำของบรรจุอาหารแห้ง เช่น บะหมี่ สำเร็จรูป และอาหารที่มีไขมัน เช่น คุกเก้ หรือถั่วหอเป็นต้น (11) ส่วนอลูมิเนียมฟอยล์สามารถป้องกันการซึมผ่านของไอน้ำ และก้าชได้ดี มีความมั่นคง และมีน้ำหนักเบา (12) นอกจากนี้ยังมีบรรจุภัณฑ์แอกทีฟที่ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ การใช้วัตถุดูดซับ (Absorber) ซึ่งสารหรือก้าชที่ต้องการกำจัดหรือลดปริมาณลงจะถูกดูดซับเข้าไปในเนื้อของวัตถุที่ใช้ดูดซับและการกำจัดสารหรือก้าชออกซิเจนด้วยปฏิกิริยาทางเคมี (13) Knack และ Christensen (14) รายงานว่าชาดำ (Black Elder Flower) ที่บรรจุในถุงกระดาษ เก็บรักษาเป็นเวลา 21 เดือน มีกลิ่นผิดปกติเนื่องจากสารประกอบแอลดีไฮด์

มากกว่าชาที่บรรจุในถุงพลาสติก และถุงอะลูมิเนียมฟอยล์ ดังนั้นการนำถุงชาเยื่อกระดาษ มาบรรจุในถุงอะลูมิเนียมฟอยล์และบรรจุในกล่องกระดาษจะสามารถช่วยลดการซึมผ่านของแสง ก้าช อากชิเจนและความชื้น สู่ชาได้ ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของชนิดบรรจุภัณฑ์ต่อคุณภาพทางกายภาพและเคมีของเกสรบัวหลวง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเตรียมเกสรบัวหลวง

นำดอกบัวหลวงสีขาวที่กำลังบาน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 10-15 เซนติเมตร จากสวนบัวในจังหวัดนครสวรรค์มาแยกกลีบดอก เลือกส่วนที่เป็นเกสรบัว มาทำความสะอาดด้วยการร่อนแผ่นตะแกรงให้เศษละเอาะของเกสรบัวหลวงหลุดออก เกลี่ยใส่ถุงดำเนือข้อบือที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส ระยะเวลาประมาณ 2-4 ชั่วโมง หรือจนกระทั่งความชื้นไม่เกินร้อยละ 6 นำไปใช้ในการทดลอง (15)

2. ศึกษาชนิดของบรรจุภัณฑ์ต่อคุณภาพของเกสรบัวหลวง

นำเกสรบัวหลวงที่ผ่านการอบแห้งบรรจุในบรรจุภัณฑ์แบ่งออกเป็น 4 สิ่งทดลอง (Treatment) จำนวน 3 ชิ้น/สิ่งทดลอง โดยวางแผนการทดลองแบบสุ่มอย่างสมบูรณ์ (Completely Randomized Design; CRD) ดังนี้ สิ่งทดลอง 1 บรรจุในถุงพลาสติกใส (โพลีไพรีน; PP) ตามที่ใช้ทั่วไป (ชุดควบคุม) สิ่งทดลอง 2 บรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น (ซิลิกาเจล) สิ่งทดลอง 3 บรรจุในถุงสูญญากาศ สิ่งทดลอง 4 บรรจุในถุงอะลูมิเนียมฟอยล์ มีชิบปิด-เปิด หลังจากบรรจุเกสรบัวหลวงในบรรจุภัณฑ์ต่าง ๆ (รูปที่ 1) และนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง (30 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 6 เดือน โดยสุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ผลทุกเดือนดังนี้ การวัดค่าสี Minolta Color Reader CR-10 ความชื้น สารต้านอนุมูลอิสระด้วยวิธี DPPH (2,2-diphenyl-1-picrylhydrazyl)

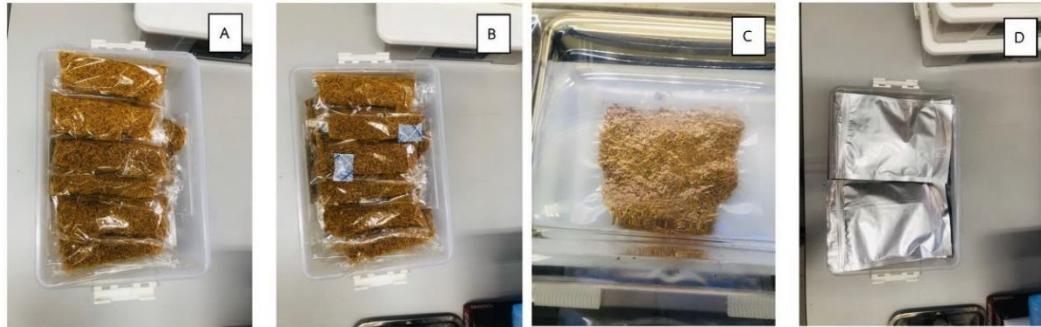
(16) แคโรทีนอยด์ (17) และกลีนของเกสรบัวให้เป็นคะแนนตั้งแต่ 1-5 โดย คะแนน 5 หมายถึง กลีนเกสรบัวมากที่สุด คะแนน 4 หมายถึง กลีนเกสรบัวมาก คะแนน 3 หมายถึง กลีนเกสรบัวปานกลาง คะแนน 2 หมายถึง กลีนเกสรบัวเล็กน้อย คะแนน 1 หมายถึง ไม่มีกลีนเกสรบัว จากผู้ทดสอบที่ได้รับการฝึกฝน จำนวน 5 คน

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

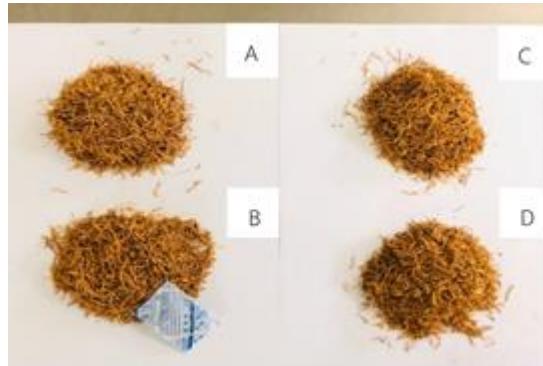
จากการวิเคราะห์คุณลักษณะทางกายภาพของเกสรบัวหลวงอบแห้งพบว่าค่าความสว่างในเดือนที่ 0 มีค่าอยู่ในช่วง 39.39-40.38 เมื่อเก็บรักษาผ่านไป 3 เดือน ค่าความสว่างมีค่าเพิ่มขึ้นสูงในทุกชุดการทดลองทั้งนี้อาจเนื่องจากความชื้นที่เพิ่มขึ้นดังตารางที่ 4 ส่งผลให้เกสรบัวหลวงมีความสว่างมากขึ้นในช่วงแรกโดยการบรรจุในบรรจุภัณฑ์ที่ป้องกันการซึมผ่านของไอน้ำได้ดีจะช่วยลดการดูดซับความชื้นจากอากาศที่จะทำให้ค่าวาเตอร์แอกทิวิตี้เพิ่มขึ้น (10) หลังจากนั้นมีค่าลดลงต่ำในเดือนที่ 6 ซึ่งแสดงถึงสิ่งที่เข้มมากขึ้นโดยในเดือนที่ 2 และ 3 เกสรบัวที่บรรจุในถุงแบบต่าง ๆ ไม่มีผลต่อค่าสี และเมื่อเก็บรักษาผ่านไปจนถึงเดือนที่ 6 พบร่วมค่าความสว่างของเกสรบัวหลวงที่บรรจุในถุงอะลูมิเนียมฟอยล์มีค่าสูงที่สุดรองลงมาคือเกสรบัวหลวงที่บรรจุในถุงสูญญากาศ เกสรบัวที่บรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น และเกสรบัวหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใส โดยมีค่าเท่ากับ 41.57 37.57 33.94 และ 32.28 (ตารางที่ 1) (รูปที่ 2) การเปลี่ยนแปลงสีที่เกิดขึ้นในเกสรบัวหลวงอาจเกิดจากปฏิกิริยาสีน้ำตาลโดยเอนไซม์โพลีฟินอลออกซิเดส (Polyphenoloxidase) ของสารประกอบโพลีฟินอลซึ่งอาจมีผลยับยั้งร่วมด้วย ได้แก่ แสง ความชื้นในอาหาร ความชื้นสัมพัทธ์ อุณหภูมิระหว่างการขนส่งและวางจำหน่าย ก้าช อากชิเจน เวลาและการดูดซับกลีน นอกจากนี้เกสรบัวหลวงอบแห้งที่ผ่านกระบวนการผลิตแล้วยังคงมีสารประกอบแคโรทีนอยด์ คลอโรฟิลล์ วิตามินซี และกรดไขมันอิสระเหลืออยู่รวมถึงสารประกอบโพลีฟินอลและเอนไซม์เปอร์

ออกซิเดสและพอลีฟีนอลออกซิเดสทำให้เกิดปฏิกิริยาทางเคมีเนื่องจากเอนไซม์เหล่านี้และปฏิกิริยาออโตออกซิ-

เดชั่น (Autoxidation) เกิดกลืนรสนและสีของผลิตภัณฑ์ที่ผิดปกติ (9)

รูปที่ 1 การบรรจุเกสรบัวหลวงในภาชนะบรรจุชนิดต่าง ๆ การบรรจุในถุงพลาสติกใส (A) การบรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น (B) การบรรจุในถุงสูญญากาศ (C) และการบรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ (D)

รูปที่ 2 ลักษณะของเกสรบัวหลวงในภาชนะบรรจุชนิดต่าง ๆ ในถุงพลาสติกใส (A) การบรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น (B), การบรรจุในถุงสูญญากาศ (C) และการบรรจุในถุงอลูมิเนียมฟอยล์ (D)

ตารางที่ 1 ค่าสีความสว่าง (L^*) ของเกสรบัวจากการเก็บรักษาในบรรจุภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ

ตัวอย่าง	ค่าสี L^*						
	ระยะเวลาเก็บรักษา (เดือน)						
	0	1	2 ^{ns}	3 ^{ns}	4	5	6
PP bag ^{A-E}	40.38 ^{aC} ±0.50	41.44 ^{abC} ±0.53	43.31 ^B ±0.20	46.80 ^A ±1.73	41.62 ^{CC} ±0.59	40.95 ^{CC} ±0.04	32.28 ^{dD} ±0.31
PP bag +MA	39.39 ^{bD} ±0.36	41.85 ^{abBC} ±0.04	43.27 ^B ±0.55	45.63 ^A ±2.02	41.97 ^{bCBC} ±0.10	40.58 ^{cCD} ±0.17	33.94 ^{cE} ±0.03
Vacuum bag	40.38 ^{aD} ±0.20	42.42 ^{aC} ±0.67	44.06 ^B ±0.48	46.13 ^A ±0.72	42.26 ^{bC} ±0.03	42.67 ^{bC} ±1.08	37.57 ^{bE} ±0.03
AF bag	40.18 ^{aE} ±0.15	40.93 ^{cD} ±0.67	43.39 ^C ±0.20	45.76 ^A ±0.40	44.77 ^{aB} ±0.13	43.88 ^{aC} ±0.11	41.57 ^{aD} ±0.63
F-test	*	*	ns	ns	*	*	*
CV (%)	0.307	0.543	0.227	1.641	1.751	2.156	14.027

หมายเหตุ: PP = Polypropylene, MA = Moisture absorber, AF = Aluminum foil, ^{ns} แสดงว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

* แสดงถึงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, ^{a-d} แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยในแนวตั้ง ($P < 0.05$)

^{A-E} แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าเฉลี่ยในแนวโนน ($P < 0.05$)

ค่า a* หรือค่าสีแดง พบว่าในเดือนที่ 0 มีสีแดงของเกรสรบวหหลวงในถุงอุลูมิเนียมฟอยด์มีค่าสูงสุด เท่ากับ 15.42 ไม่แตกต่างจากเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใส และถุงสูญญากาศซึ่งมีค่าสีแดงเท่ากับ 11.25 และ 11.17 ตามลำดับ ส่วนค่าสีแดงของเกรสรบวหหลวงบรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้นมีค่าเท่ากับ 10.42 ในเดือนที่ 1-3 พบว่าเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในภาชนะทั้ง 4 ชนิดมีค่าสีแดงไม่แตกต่างกันทางสถิติ โดยในเดือนที่ 3 ค่าสีแดงมีค่าสูงสุดอยู่ในช่วง 17.50-19.40 ในเดือนที่ 4 ค่าสีแดงมีค่าลดลงและเพิ่มขึ้นอีกรังส์ในเดือนที่ 6 โดยค่าสีแดงของเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงสูญญากาศ เกรสรบวหที่บรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น และเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงอุลูมิเนียมฟอยด์มีค่าสูงกว่าเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าเท่ากับ 18.69 18.41 17.92 และ 16.14 (ตารางที่ 2) ทั้งนี้เป็นไปได้ที่ปริมาณแครอทที่น้อยดีในเกรสรบวหหลวง มีปริมาณลดลงจากการผ่านเข้าออกของออกซิเจนจึงส่งผลต่อค่าสีแดงของเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใสเมื่ามีน้อยกว่าบรรจุภัณฑ์ที่สามารถป้องกันออกซิเจนได้ดีโดยเฉพาะอุลูมิเนียมฟอยด์ (18)

ค่า b* หรือค่าสีเหลืองพบว่ามีแนวโน้มลดลงต่ำสุดในเดือนที่ 4 หลังจากนั้นมีค่าเพิ่มขึ้นในเดือนที่ 5 และลดลงในเดือนที่ 6 โดยในเดือนที่ 0 ค่าสีเหลืองของเกรสรบวหหลวงในทุกบรรจุภัณฑ์ไม่มีความแตกต่างกัน โดยอยู่ในช่วง 41.41-42.43 ในเดือนที่ 1 และ 2 เกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงอุลูมิเนียมฟอยด์ เกรสรบวหหลวงบรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น และถุงสูญญากาศ ซึ่งมีค่าสีเหลืองสูงกว่าเกรสรบวหหลวงบรรจุในถุงพลาสติกใสตามลำดับ ในเดือนที่ 5 ค่าสีเหลืองของเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงสูญญากาศมีค่าสูงที่สุด รองลงมาคือเกรสรบวหที่บรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น เกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใส และเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในฟอยด์ตามลำดับ โดยมีค่าเท่ากับ 48.33 41.11 40.92 และ 40.50 (ตารางที่ 3)

เกรสรบวหหลวงหลังการบรรจุในถุงทั้ง 4 ชนิดมีความชื้นเพิ่มขึ้นเริ่มต้นจากร้อยละ 1.74 เป็น 4.58 ในเดือนสุดท้าย โดยในเดือนที่ 0 ความชื้นของเกรสรบวหหลวงในทุกบรรจุภัณฑ์ไม่มีความแตกต่างกัน โดยอยู่ในช่วงร้อยละ 1.74-1.85 ในเดือนที่ 1 และ 2 พบว่าความชื้นของเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใสเมื่อค่าสูงกว่าเกรสรบวหหลวงบรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น และถุงอุลูมิเนียมฟอยด์อย่างมีนัยสำคัญและเมื่อผ่านไปในเดือนที่ 4 และ 5 พบว่าความชื้นของเกรสรบวหหลวงบรรจุในถุงพลาสติกใสยังคงมีความชื้นสูงกว่าเกรสรบวหที่บรรจุในถุงอีก 3 ชนิด โดยเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงอุลูมิเนียมฟอยด์มีความชื้นต่ำสุด และในเดือนสุดท้ายพบว่าเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงอุลูมิเนียมฟอยด์มีความชื้นต่ำสุด รองลงมาคือเกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น เกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงสูญญากาศ ในขณะที่เกรสรบวหหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใสเมื่อความชื้นมากที่สุด อย่างไรก็ตามไม่พบความแตกต่างของความชื้นในภาชนะบรรจุทั้ง 4 ชนิดในเดือนสุดท้ายนี้ (ตารางที่ 4) บรรจุภัณฑ์ดัดแปลงสภาพบรรยากาศ (Modified Atmosphere Packaging; MAP) โดยก้าวภายในบรรจุภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาของการบรรจุ เนื่องจากคุณสมบัติด้านการซึมผ่านของก๊าซของบรรจุภัณฑ์ที่เลือกใช้ (19) โดยเฉพาะการบรรจุเกรสรบวหในถุงพลาสติกใส และการบรรจุในถุงพลาสติกใสร่วมกับสารดูดซับความชื้นคุณสมบัติของถุงพลาสติกจะยอมให้มีการผ่านเข้าออกของก๊าซออกซิเจน ไอน้ำ จึงทำให้เกรสรบวหหลวงมีความชื้นสูงกว่าการบรรจุในถุงสูญญากาศและถุงอุลูมิเนียมฟอยด์ที่ความชื้นผ่านเข้าออกได้ยากกว่าพลาสติกแต่ละชนิดมีความแตกต่างของคุณสมบัติในการยอมให้มีการซึมผ่านของไอน้ำของพิล์มพลาสติกแต่ละชนิด (20) โดยคุณสมบัติดังกล่าวจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดของพิล์มพลาสติกที่เลือกใช้

เกรสรบว้หหลวงหลังการบรรจุในถุงทั้ง 4 ชนิดมีสารต้านอนุมูลอิสระลดลงตามระยะเวลาการเก็บรักษาโดยเดือนที่ 0 และ 1 ภำพนະบรรจุไม่มีผลต่อปริมาณสารต้านอนุมูลอิสระ แต่มีผลลดลงจากเดือนที่ 2 เป็นต้นไป โดยการบรรจุเกรสรบว้หหลวงในถุงสูญญากาศช่วยชะลอการลดลงของสารต้านอนุมูลอิสระได้มากกว่าบรรจุในถุงอุ่นไมเนียมฟอยด์ และบรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้นเมื่อเปรียบเทียบกับถุงพลาสติกใส ในเดือนสุดท้ายของการเก็บรักษา โดยมีปริมาณเท่ากับร้อยละ 37.61 33.14 32.69 และ 28.09 ตามลำดับ (ตารางที่ 5) สารต้านอนุมูลอิสระ เป็นสารที่สามารถช่วยหรือป้องกันปฏิกิริยาออกซิเดชันในร่างกาย เช่น โปรดีน เอ็นไซม์ และตีอีนเอ ดังนั้นการใช้สารที่มีคุณสมบัติเป็นสารต้านอนุมูลอิสระ ด้วยวิธี DPPH จะช่วยยับยั้งการเกิดอนุมูลอิสระไม่ให้ทำลายองค์ประกอบของเซลล์ ในหลายงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์พบว่าสารต้านอนุมูลอิสระมีบทบาทสำคัญในการลดความเสี่ยงจากการเกิดโรคต่าง ๆ เช่น โรคมะเร็ง โรคหหายใจ และเบาหวาน (21) เกรสรบว้หหลวงมีสารต้านอนุมูลอิสระ เช่น พีโนลิก และฟลาโนโนยด์ (3, 22) ซึ่งจากงานวิจัยของ Limwachiranon และคณะ (23) พบว่าการศึกษาส่วนต่าง ๆ ของบว้หหลวงทั้งใน เมล็ด และดอกมีสารประกอบพีโนลิก จำนวน 12 ชนิด และฟลาโนโนยด์ จำนวน 90 ชนิด ซึ่งสามารถนำไปใช้ในอุตสาหกรรมอาหารได้ การใช้ถุงสูญญากาศและถุงอุ่นไมเนียมฟอยด์ช่วยชะลอการสูญเสียสารต้านอนุมูลอิสระได้เนื่องจากถุงสองชนิดป้องกันก้าชออกซิเจนที่ทำให้เกิดการเสื่อมสลายของสารต้านอนุมูลอิสระได้

เกรสรบว้หหลวงหลังการบรรจุในถุงทั้ง 4 ชนิดมีปริมาณแครโตรีทีนอยด์ลดลงตามระยะเวลาการเก็บรักษา โดยในสองเดือนแรกยังคงมีปริมาณแครโตรีทีนอยด์สูงอยู่ ในช่วง 60.68-65.48 จากนั้นในเดือนที่ 3 พบรบว้หหลวงในถุงอุ่นไมเนียมฟอยด์มีแครโตรีทีนอยด์สูงไม่แตกต่างจากเกรสรบว้หหลวงบรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น ถุงสูญญากาศ ในขณะที่เกรสรบว้หหลวง

บรรจุในถุงพลาสติกใสเมื่อผ่านไป 4 เดือน ปริมาณแครโตรีทีนอยด์ต่ำสุด ในเดือนที่ 4 ภำพนະบรรจุไม่มีผลต่อปริมาณแครโตรีทีนอยด์ แต่ในเดือนที่ 5 และ 6 เกรสรบว้หหลวงที่บรรจุในถุงสูญญากาศและถุงอุ่นไมเนียมฟอยด์มีปริมาณแครโตรีทีนอยด์ไม่แตกต่างกัน และมีสูงกว่าเกรสรบว้หหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้น และเกรสรบว้หหลวงที่บรรจุในถุงพลาสติกใส โดยมีปริมาณแครโตรีทีนอยด์เท่ากับ 40.51 40.00 37.68 และ 35.58 มิลลิกรัม/ลิตร (ตารางที่ 6) เม้มีแครโตรีทีนอยด์ส่วนใหญ่จะอยู่ในผักผลไม้สีเหลือง ส้ม แต่ก็ยังสามารถพบทั้งแครโตรีทีนอยด์ในผักผลไม้สีเขียว ด้วย (24) แครโตรีทีนอยด์เป็นทั้งสารต้านอนุมูลอิสระ (25) และยังช่วยป้องกันการเกิดมะเร็งหลายชนิด แครโตรีทีนอยด์เป็นสารที่ละลายในไขมัน และเป็นรังควัตฤทธิ์พบรในคลอโรพลาสต์และโครโนพลาสต์ของผลไม้ ดอกไม้ และใบของพืช นอกจากนั้นยังพบได้ในสาหร่ายและจุลชีพที่สังเคราะห์แสงได้ (26) แครโตรีทีนเป็นสารโมเลกุลใหญ่มีสูตรทางเคมี $C_{40}H_{56}$ และมีคุณสมบัติเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ และเมื่อแครโตรีทีนแตกตัวจะได้วิตามินเอ ปฏิกิริยานี้จะเกิดขึ้นภายในตับ แครโตรีทีนบริสุทธิ์จะมีผลกับสีแดงทับทิมไม่ละลายในน้ำแต่ละลายในตัวทำละลายอินทรีย์ จากผลการทดลองเกรสรบว้หหลวงมีสีเหลืองจึงมีแครโตรีทีนอยด์ค่อนข้างสูงในเดือนที่ 0 หลังจากนั้นมีปริมาณลดลงเนื่องจากแครโตรีทีนถูกออกซิไดส์ได้ร้ายโดยออกซิเจนในอากาศ (18) ซึ่งจะเห็นว่าการบรรจุเกรสรบว้หหลวงในถุงสูญญากาศ และถุงอุ่นไมเนียมฟอยด์ช่วยรักษาปริมาณแครโตรีทีนอยด์ได้ จากการที่ภำพนະบรรจุชนิดนี้ป้องกันก้าชออกซิเจนผ่านเข้าออกได้

กลืนเกรสรบว้หหลวงหลังการบรรจุในถุงทั้ง 4 ชนิดมีกลืนลดลงจนกระทั่งไม่มีกลืนตามระยะเวลาการเก็บรักษา โดยเดือนที่ 0-2 ยังคงมีกลืนของเกรสรบว้หูแต่เมื่อเก็บรักษาผ่านไปในเดือนที่ 3- 6 เกรสรบว้หหลวงบรรจุในถุงพลาสติกใส และถุงพลาสติกใส + สารดูดซับความชื้นมีกลืนอยู่ในระดับปานกลาง และลดลงจนกระทั่งไม่มีกลืนในเดือนสุดท้าย ในขณะเกรสรบว้หหลวงบรรจุในถุงสูญญากาศและถุงอุ่นไมเนียมฟอยด์มีกลืนในระดับ

ปานกลางในเดือนสุดท้ายโดยไม่พบกลินฟิติกติในเกรสรบัวหลวงที่บรรจุในถุงหัง 4 ชนิด (ตารางที่ 7) จากงานวิจัยของบุษราคัมและคณะ (27) ได้สกัดน้ำมันหอมระ夷จากเกรสรบัวหลวงราชินีพบว่าองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันหอมระ夷ที่สกัดด้วยตัวทำละลายและไชยเย็น 'ได้แก' สาร 2,3- dihydro-3,5-dihydroxy-6-methylpyran-4-one และ Lidocain ในปริมาณที่แตกต่างกัน ส่วนน้ำมันหอมระ夷ที่สกัดด้วยตัวทำละลายและไชยเย็นพบเฉพาะสาร Ethyl Palmitate องค์ประกอบทางเคมีของเกรสรบัวหลวงมีแนวโน้มถูกทำลายได้ง่ายจากปฏิกิริยาออกซิเดชัน (Oxidative Reaction) เกิดจากการทำปฏิกิริยาระหว่างกําชออกซิเจนในบรรยากาศและองค์ประกอบทางเคมีเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น การเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของสารประกอบพลาโนโนยด์และวิตามินซี ผลของการเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันนำไปสู่การเสื่อมเสียคุณภาพต้านกลินส์ และคุณค่าทางโภชนาการระหว่างการเก็บรักษา การขนส่งและการวางแผน ดังนั้นกลินที่หายไปของเกรสรบัวหลวงหลังเก็บรักษาผ่านไป 6 เดือน เมื่อบรรจุในถุงพลาสติกใสอาจเนื่องจากคุณสมบัติพลาสติกที่ยอมให้กําชออกซิเจนผ่านได้ และการบรรจุเกรสรบัวหลวงในถุงอลูมิเนียมฟอยด์ป้องกันการซึมผ่านของกําชออกซิเจน ของเหลว ความชื้น รวมทั้งป้องกันกลินได้

สรุปผล

จากการศึกษาผลของบรรจุภัณฑ์ต่อคุณภาพของเกรสรบัวหลวงเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ระยะเวลา 6 เดือนพบว่าเกรสรบัวหลวงที่บรรจุในถุงสูญญากาศเมื่อเก็บรักษานาน 6 เดือนยังคงมีสีเหลืองสารต้านอนุมูลอิสระ และแครอทีนอยด์สูงกว่าการบรรจุเกรสรบัวหลวงในถุงอลูมิเนียมฟอยด์ และถุงพลาสติกใสร่วมกับสารดูดซับความชื้น ตามลำดับ ส่วนการบรรจุเกรสรบัวหลวงในถุงพลาสติกใสมีสีคล้ำ สารต้านอนุมูลอิสระและแครอทีนอยด์ต่ำสุดรวมทั้งไม่มีกลินของเกรสรบัวหลวง

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ที่ได้สนับสนุนเงินทุนงบรายได้ ประจำปี 2563 ในการงานวิจัยนี้

เอกสารอ้างอิง

- นันทวน บุณยะประภัสสร. สมุนไพรไม้พื้นบ้าน (2). กรุงเทพฯ: บริษัท ประชาชน จำกัด. 2541.
- ธิดารัตน์ จันทร์ดอน. บัวหลวง...สัญลักษณ์แห่งพระพุทธศาสนา [อินเตอร์เน็ต]. [สืบค้น เมื่อวันที่ 27 เม.ย. 2562]. จาก: <https://bit.ly/39NH8iS>
- Jung HA, Kim JE, Chung HY, Choi JS. Antioxidant Principles of *Nelumbo nucifera* Stamens. Pharm Res. 2003;26(4):279-85.
- Bhuvana S, Mahesh R, Begum VH. Effect of *Nelumbo nucifera* flowers on plasma lipids and glucose in young, middle-aged and aged rats. Pharmacology online. 2008;2:863-74.
- Mukherjee PK, Saha K, Das J, Pal M, Saha BP. Studies on the anti-inflammatory activity of rhizomes of *Nelumbo nucifera*. Planta Med. 1997;63:367-9.
- Ono Y, Hattori E, Fukaya Y, Imai S, Ohizumi Y. Anti-obesity effect of *Nelumbo nucifera* leaves extract in mice and rats. J Ethnopharmacology. 2006;106:238–44.
- Kunanusorn P, Panthong A, Pittayanurak, P, Wanauppathamkul S, Nathasaend N, Reutrakul V. Acute and subchronic oral toxicity studies of *Nelumbo nucifera* stamens

- extract in rats. *J Ethnopharmacology.* 2011;134:789–95.
8. สุชาดา เลาศิลป์สมจิตต์. การบรรจุภัณฑ์แอกทีฟสำหรับชาอบแห้ง. วารสารการเกษตรราชภัฏ. 2561;17(1):34-41.
 9. Lee J. Green tea: flavor characteristics of a wide range of teas including brewing, processing, and storage variations and consumer acceptance of teas in three countries [Doctor's thesis]. Kansas: Kansas State University; 2009.
 10. รุ่งภา วิสิฐอุดรการ. การประเมินอายุการเก็บรักษาของอาหาร [เอกสารคำสอนวิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2540.
 11. ปุ่น คงเจริญเกียรติ, สมพร คงเจริญเกียรติ. บรรจุภัณฑ์อาหาร. กรุงเทพฯ: หยี่เงง; 2541.
 12. มยุรี ภาคลำเจียก. พิล์มพลาสติกที่ใช้ในการบรรจุหีบห่ออาหารว่าง. วารสารพลาสติก. 2536;10(3): 72-5.
 13. งามทิพย์ ภู่วีโรดม. การบรรจุอาหาร (Food packaging). กรุงเทพฯ: เอส.พี.เอ็ม.; 2550.
 14. Knack K, Christensen LP. Effect of packing materials and storage time on volatile compounds in tea processed from flowers of black elder (*Sambucus nigra* L.). *Eur Food Res Technol.* 2008;227:1259-73.
 15. สุรัตน์ วงศ์คลัง, เลอักษณ์ เสนียรัตน์, อรุณพร อิษรัตน์. การศึกษาฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระของบัวหลวง. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร. 2557;45(2 พิเศษ):673-76.
 16. บังอร วงศ์รัก, ศิริลักษณ์ ปิยสุวรรณ. ฤทธิ์การต้านอนุมูลอิสระของผักพื้นบ้าน [โครงการพิเศษปริญญาโท ชั้นตรัตนบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2549.
 17. Kundu P, Anitha K, Ramani N. Feeding impact of the vegetable mite, *Tetranychus neocaledonicus* André (Acar: Tetranychidae) on *Mentha Rotundifolia* L. *Int J Recent Sci Res.* 2016;7(4):10406-9.
 18. Dumbravă DG, Moldovan C, Raba D, Popa MV. Vitamin C, chlorophylls, carotenoids and xanthophylls content in some basil (*Ocimum basilicum* L.) and rosemary (*Rosmarinus officinalis* L.) leaves extracts. *J Agroaliment Processes Technol.* 2012;18(3):253–58.
 19. Techavuthiporn C, Nakano K, Maezawa S. Prediction of ascorbic acid content in broccoli using a model equation of respiration. *Postharvest Biol Technol.* 2008;47:373-81.
 20. Villanueva MJ, Tenorio MD, Sagardoy M, Redondo A, Saco MD. Physical, chemical histological and microbiological changes in fresh green asparagus (*Asparagus officinalis* L.) stored in modified atmosphere packaging. *Food Chem.* 2005;91:609-19.
 21. Chew YL, Lim YY, Omal M, Khoo KS. Antioxidant activity of three edible seaweeds from two areas in South East Asia. *J Food Sci Technol.* 2008;41(6):1067-72.

22. Wu MJ, Wang L, Weng CY, Yen JH. Antioxidant activity of methanol extract of the lotus leaf (*Nelumbo nucifera* Gaertn.). Am J Chin Med. 2003;31:687-98.
23. Limwachiranon J, Huang H, Shi Z, Li Li Luo Z. Lotus flavonoids and phenolic acids: Health promotion and safe consumption dosages. Compr Rev Food Sci Food Saf. 2018;17:457-71.
24. More RS, Chaubal SS. Determination of stress and comparison by estimation of chlorophyll-a, b and carotenoid contents among plants growing along Mithi River, Mumbai. International Journal of Scientific & Engineering Research. 2017;8(1):1-8.
25. Klomsakul P, Pumjumpa D, Khunpratum S, Chalopagorn P. Determination of antioxidant property from some medicinal plant extracts from Thailand. Afr J Biotechnol. 2012;11(45):10322-7.
26. Dhir R, Harkess RL, Bi G. Physiological responses of Ivy Geranium “Beach” and “Butterfly” to heat stress. J Am Soc Hortic Sci. 2013;138(5):344-9.
27. บุญราคัม สิงห์ชัย, นิศา ตระกูลภักดี, สาวิตรี ทองลิ่ม. น้ำมันหอมระ夷จากเกรสรบวหลวงราชินี. วารสาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2560;25(1):27-34.